

ΔΕΥΤΕΡΟΚΛΙΤΑ ΕΠΙΘΕΤΑ

Έτσι λέγονται τα επίθετα που σχηματίζουν το αρσενικό και το ουδέτερο γένος τους κατά τη β' κλίση των ουσιαστικών. Οι καταλήξεις των δευτερόκλιτων επιθέτων είναι οι εξής:

αρσενικό: -ος (ό ἀγαθός, ό νέος),
 θηλυκό: -η, -α (ή ἀγαθή, ή νέα),
 ουδέτερο: -ον (τό ἀγαθόν, τό νέον).

ΟΝ.	ό ἀγαθός	ή ἀγαθή	τό ἀγαθόν
ΓΕΝ.	τοῦ ἀγαθοῦ	τῆς ἀγαθῆς	τοῦ ἀγαθοῦ
ΔΟΤ.	τῷ ἀγαθῷ	τῇ ἀγαθῇ	τῷ ἀγαθῷ
ΑΙΤ.	τόν ἀγαθόν	τήν ἀγαθήν	τό ἀγαθόν
ΚΛΗΤ.	ὦ ἀγαθέ	ὦ ἀγαθή	ὦ ἀγαθόν
ΟΝ.	οἱ ἀγαθοί	αἱ ἀγαθαί	τά ἀγαθά
ΓΕΝ.	τῶν ἀγαθῶν	τῶν ἀγαθῶν	τῶν ἀγαθῶν
ΔΟΤ.	τοῖς ἀγαθοῖς	ταῖς ἀγαθαῖς	τοῖς ἀγαθοῖς
ΑΙΤ.	τούς ἀγαθούς	τάς ἀγαθάς	τά ἀγαθά
ΚΛΗΤ.	ὦ ἀγαθοί	ὦ ἀγαθαί	ὦ ἀγαθά

ΟΝ.	ό νέος	ή νέα	τό νέον
ΓΕΝ.	τοῦ νέου	τῆς νέας	τοῦ νέου
ΔΟΤ.	τῷ νέῳ	τῇ νέᾳ	τῷ νέῳ
ΑΙΤ.	τόν νέον	τήν νέαν	τό νέον
ΚΛΗΤ.	ὦ νέε	ὦ νέα	ὦ νέον
ΟΝ.	οἱ νέοι	αἱ νέαι	τά νέα
ΓΕΝ.	τῶν νέων	τῶν νέων	τῶν νέων
ΔΟΤ.	τοῖς νέοις	ταῖς νέαις	τοῖς νέοις
ΑΙΤ.	τούς νέους	τάς νέας	τά νέα
ΚΛΗΤ.	ὦ νέοι	ὦ νέαι	ὦ νέα

ΟΝ.	ό δίκαιος	ή δικαία	τό δίκαιον
ΓΕΝ.	τοῦ δικαίου	τῆς δικαίας	τοῦ δικαίου
ΔΟΤ.	τῷ δικαίῳ	τῇ δικαίᾳ	τῷ δικαίῳ
ΑΙΤ.	τόν δίκαιον	τήν δικαίαν	τό δίκαιον
ΚΛΗΤ.	ὦ δίκαιε	ὦ δικαία	ὦ δίκαιον
ΟΝ.	οἱ δίκαιοι	αἱ δίκαιαι	τά δίκαια
ΓΕΝ.	τῶν δικαίων	τῶν δικαίων	τῶν δικαίων
ΔΟΤ.	τοῖς δικαίοις	ταῖς δικαίαις	τοῖς δικαίοις
ΑΙΤ.	τούς δικαίους	τάς δικαίας	τά δίκαια
ΚΛΗΤ.	ὦ δίκαιοι	ὦ δίκαιαι	ὦ δίκαια

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

1. Το **θηλυκό** γένος του επιθέτου σχηματίζεται κατά την α' κλίση των ουσιαστικών. Στον πληθυντικό αριθμό όμως δεν ακολουθεί τους κανόνες της α' κλίσης όσον αφορά τον *τονισμό*, αλλά *τονίζεται όπου και όπως το αρσενικό*.
2. Για να σχηματίσουμε το **θηλυκό** γένος, κοιτάζουμε το **αρσενικό**. Διακρίνουμε δύο περιπτώσεις:
 - α) Αν πριν από την κατάληξη -ος του αρσενικού υπάρχει **σύμφωνο** (εκτός του ρ), τότε το θηλυκό σχηματίζεται σε -η.
 ό ἀγαθός, ή ἀγαθή
 ό σοφός, ή σοφή
 ό καλός, ή καλή
 - β) Αν πριν από την κατάληξη -ος υπάρχει **φωνήεν ή ρ**, τότε το θηλυκό σχηματίζεται σε -α.
 ό νέος, ή νέα
 ό γενναῖος, ή γενναία
 ό φαιδρός, ή φαιδρά
3. Αν το αρσενικό γένος του επιθέτου είναι **προπαροξύτονο**, τότε σχηματίζουμε το θηλυκό γένος κατεβάζοντας τον τόνο κατά μία συλλαβή (δηλαδή το θηλυκό θα είναι παροξύτονο).
 ό δίκαιος, ή **δικαία**, τό δίκαιον
 ό τίμιος, ή **τιμία**, τό τίμιον
 ό βέβαιος, ή **βεβαία**, τό βέβαιον
 Στην περίπτωση αυτή ο τόνος του θηλυκού στον ενικό παραμένει σταθερός, ενώ στον πληθυντικό το θηλυκό τονίζεται όπου και όπως το αρσενικό (βλ. και παρατήρηση 1).
4. Όσα επίθετα για κάθε γένος έχουν και διαφορετική κατάληξη (έχουν, δηλαδή, τρεις καταλήξεις) ονομάζονται **τρικατάληκτα** (ό δίκαιος, ή δικαία, τό δίκαιον - ό σοφός, ή σοφή, τό σοφόν). Υπάρχουν όμως και κάποια επίθετα που σχηματίζουν το αρσενικό και το θηλυκό *με την ίδια κατάληξη*. Αυτά ονομάζονται **δικατάληκτα**, αφού έχουν δύο καταλήξεις, μία για το αρσενικό και το θηλυκό και μία για το ουδέτερο. Τέτοια είναι τα εξής:
 ό ἄγονος, ή ἄγονος, τό ἄγονον
 ό ἀθάνατος, ή ἀθάνατος, τό ἀθάνατον
 ό αἰθριος, ή αἰθριος, τό αἰθριον
 ό βάρβαρος, ή βάρβαρος, τό βάρβαρον
 ό ἡμερος, ή ἡμερος, τό ἡμερον
 ό κίβδηλος, ή κίβδηλος, τό κίβδηλον
 κ.ά.